

С В О Б О Д А

Рік XVIII. Нью Йорк, Четвер, 28-го цвітня 1910. Число 17

Vol. XVIII. New York, N. Y. Thursday, April 28, 1910. No. 17.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Членам „Р. Н. Союза“, читачам „Свободи“ і всій американській Русі жєлає веселих Свят „СВОБОДА“

ші торжества. Особливо-ж в старім краю сьвяткуєть ся Великдень як найторжественнійше і сплїв ся він так тісно з нашим народним житєм, що нічо, здаєть ся, не в силі ослабити його величавости і зменшити підйому духа в сім дни радости і потіхи...

* * *
Як Христос воскрес і ми воскресемо. Не на се сотворив Бог чоловіка і поставив його на тернєм засланий землі, аби управляв її в поті чола свого, і копав, копав, доки собі гробу не виконає; не на се проливає Спаситель свою кров на хресті, аби вона надармо плила; не на се воскрес Він, аби ми на віки в порох розсипались. Христос терпів і ми терпимо; Христос воскрес і ми воскресемо. Тою самою силою, котрою Він двигнув себе з гробу, тою самою силою і нас з гробів наших подвирне.

* * *
Христос воскрес, так і ми воскресемо, і то воскресемо колись у вічності, як і в часі як нарід. А воскресемо як нарід тому, бо по нашій стороні є правда, котра не вмирає, но скорше чи пізнійше мусить побідити. Щоби-ж се народне воскресєнс приєспішити, мусить поперед всего наше „я“ воскреснути. Бо й що то є нарід? Нарід се лише ідея, а дійсностю є чоловік. Як отже можемо хотіти, щоби нарід повстав і видобув ся з тих пут, котрі його вьжуть, коли єї пута будемо носити ми, люде, що становимо нарід. Коли перейдемо історію всіх народів, які коли небудь жили на сьвітї, то переконаємо ся, що лише чеснотою і силою моральною злученою з силою фізичною народи повставали, а через гріхи вони повпадали. Підносім ся отже і вставаймо з гробу гріхів наших ми самі, то й народність наша піднесєть ся і встане.

І з сею вірою і надією, що нарід наш встане і заживє своїм житєм, ми зустрічаємо сей „праздник праздників“ і кличемо:
Христос воскрес!

Воскрес Христос Бог, котрого вороги вважали на віки помершим. По дводневнім відпочинку в тіснім гробі встав Він своєю силою, аби дати сьвідокство „Істинї“, що наука божєського Мистця не може вмерти, бо вона є житєм. Коли сторожа, яку поставили Жиди при гробі Христа, поражена сьвітлом, повалилась на землю і в здумію та з запертим духом ледви виречи сьміла „нема Христа“, то Апостоли з триумфом і одушевленєм кликали „Христос воскрес“ і ся радісна новина додала їм нової такої сили і відваги, що вони визивають цілий сьвіт до борби і нічо не може замкнути їх уст в проповіданю Розп'ятого і Воскресшого Христа. І поплило їх слово по Брусалимі, Юдеї, Римі і цілім тодішнім сьвітї і днесь по всіх кінцях землі лунає сей клич „Христос Воскрес“ та наповняє людські серця радостію і надією...

* * *
Христос научав „правди“, значить любви і справедливости тай сам Він був „правдою і житєм“. Ті, що засудили його на смєрть, привалили його гріб тяжким каменем і поставили при гробі сторожу, думаючи, що разом з Ним засьпівали „вічну пам'ять“ і сій „Істинї“, яку Христос за Свого життя голосив. Та завелись вони в своїх надіях, бо Христос встав з гроба як герой, побідив смєрть і доказав сьвітови, що Істина вмерти не може, що істина, хоч би й на якийсь час до гробу зложена, остаточно повстане з мертвих, щоби вічно жити...

* * *
Тому, що Воскресєнс Христове є основою нашої віри, обходить його Церква з більшою радостію, як ин-

